

Sygn. akt III KK 515/21

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. K.**

skazanej z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 stycznia 2022 r.

wniosku obrońcy skaranej o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 30 października 2019 r.,

sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skaranej M. K. od powołanego w części wstępnej niniejszego postanowienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] zawarty został wniosek o wstrzymanie wykonania w stosunku do wyżej wymienionej zaskarżonego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

Wniosek ten na uwzględnienie nie zasługuje.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. jest dopuszczalne jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności świadczących o tym, że wykonanie takiego orzeczenia pociągnęłoby za sobą dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, a wiąże to w pierwszym rzędzie z

znacznym prawdopodobieństwem zasadności podniesionych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutów, co powinno znaleźć dodatkowe odzwierciedlenia we wspierającej ten wniosek argumentacji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 października 2004 r., V KK 282/04, OSNKW-R 2004, poz. 1725 oraz z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNKW-R 2006, poz. 196).

Zawarty w niniejszej kasacji wniosek obrońcy zadość warunkom tym nie czyni, zaś jego autorka, poza zgłoszeniem samego żądania, nie pokusiła się o jakiegokolwiek jego merytoryczne uzasadnienie.

Nie przesądzając przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności kasacji, w tym również wagi podniesionych w niej zarzutów, a to w kontekście podstaw kasacyjnych określonych w art. 523 § 1 k.p.k., o czym rozstrzygnie Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej, należy zauważyć, że w sprawie tej nie zostały przez skarżącą przedstawione żadne tego rodzaju istotne względy, które już na tym etapie postępowania wskazywałyby na ewentualną merytoryczną nietrafność zaskarżonego kasacją orzeczenia, a tym samym uprawdopodobniały skuteczność nadzwyczajnego środka zaskarżenia, zaś z drugiej świadczyłyby o nieodwracalności skutków w razie wykonywania wobec skazanej kary. Stanowisko to wspiera m.in. argumentacja Prokuratora Rejonowego w T., który w pisemnej odpowiedzi na kasację (doręczoną stronom postępowania) wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).